

Kvinner i Sandefjord for rundt

Svært ofte er det mennene som blir framhevet i våre spalter på lørdagssidene. Kanskje kommer det av at kvinner er sterkt underrepresentert i Sandefjord Lokalhistoriske senters redaksjonsgruppe.

TEKST: TOR Z. BØRRESEN OG HARALD FEVANG

BILDER FRA TOR Z. BØRRESENS SAMLING

Kanskje kommer det av at menn gjennom tidene har blitt mest synlige i de mange varierte aktiviteter vi skriver om. I alle fall er det vår oppfatning at ingen mann kan markere seg uten at det har stått en kvinne (les mor eller kone) bak han.

For noen tid tilbake kom Tor Zimmermann Børresen innom vår tirsdagskaffe på Pukkestad og viste fram noen bilder av kjente og ukjente hus fra tidligere tider i Sandefjord sammen med noen av de menneskene som hørte til i husene.

Siden det altså i år feires at det er 100 år siden kvinner fikk stemmerett i Norge, kunne det kanskje være på sin plass å vise fram noen kvinner i vår by fra den tiden. Og det gjør vi altså herved!

Et staselig hjørne

Det store bildet er et postkortet fra ca. 1913 fra krysset Kongensgate/Jernbanealleen og viser et staselig hjørne.

I dag holder Hannes modebutikk til her, men for 100 år siden drev Gudrun Hem som tannlege i 2. etasje, og i 1. etasje ble en trikotasjeforretning drevet av Erika Zimmermann. Hun var med på stiftelsene både av byens Handelsstandsforening og Sanitetsforening. Dessuten var hun også en av de første kvinner som ble valgt inn i bystyret.

Privat eide hun huset i Hystadveien som senere ble kjent som Moby Dick. Hun levde ugift og døde i 1932.

Nybyen rundt 1900

På bildet av Anton L. Børresens butikk i

STASELIG: Dette postkortet fra 1913 viser krysset Kongensgate/Jernbanealleen.

Nybyen rundt 1900, var det folksomt på trappa. De to småpikene som sitter mellom kunder, betjening, kusker og hester, er tante Alfild og tante Ragna som barn, forteller Tor Z. Børresen i dag.

Ragna var den senere musikkhandler Ole Zimmermann Børresens halvsøstersom senere ble gift med kullhandler Anders Heimdal.

Alfild levde ugift all sin tid. Til høyre Anton L. Børresen og hans far, Ole Børresen. Han var murer og kom fra Lardal i 1850 for å sette opp grunnmuren til Sandefjords første kirke. Han ble siden boende og ble stamfar

til den gamle Børresenslekta i byen.

Huset ble flyttet

Huset som først rommet Laurits Peder-sens pølsefabrikk etablert 1870, ble senere flyttet fra Torvet til nederst i Jernbanealleen. Pølsefabrikken flyttet inn i nye lokaler i 1928 helt nederst i Storgata mot Torvet.

Her var det nok hele tiden mennene som var slaktere og damene som var kunder.

Huset lå altså senere mellom de to restaurantene Iris og Gadella i Jernbanealleen. Hjalmar Ekeli kjøpte huset i 1933 der han drev sin sportsbutikk. Hu-

set ble revet i begynnelsen av 1960-årene.

Vinhandel

Om det siste bildet spør vi altså leserne: Hvor lå dette huset?

Butikken til venstre rommet Høsts Vinhandel etablert 1878 kan vi lese på skiltet. Kanskje var det her sjøgutter og andre kunne kjøpe tidens populære «Laddevin»?

Småjentene på trappa blir sikkert passet godt på av damene i de sommer-åpne vinduene i andre etasje.

FØROGNÅ

100 år siden

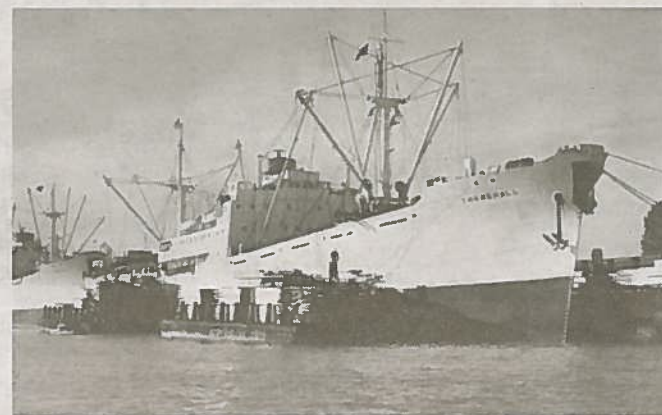

Souvenir fra Sandefjord

En litt hjemmelaget souvenir, et minne fra Sandefjord som ble solgt i kiosker på 60- og 70 tallet: Fire fyrstikkesker som er limt sammen mellom to teakplater, med et pålimt vikingskip med Norge påtrykt, og Sandefjord påskrevet teakplata.

Om den er laget lokalt vites ikke, men faktum er at mange slike typisk norske minneting ble laget i både Kina og Japan i sin tid.

Tekst og foto: Svein Olav Løberg

I linjefart

I 1947 fikk konsul Lars Christensen en henvendelse fra Kerr Steamships Limited i Montreal og New York. Resultatet av dette ble Christensen Canadian African Line (CCAL).

Tre linjeskip ble bygget og den første ble «Thorshall» i 1948 for selskapet Bryde & Dahls Hvalfangerselskap A/S, Sandefjord. Overlevert rederiet 30/10-1948. Solgt i 1960. Her avbildet med søsterskipet «Thorsisle».

Gikk på linjefart mellom Canada og Syd-Afrika, om sommeren ble også de store sjøer frem til Chicago inkludert. På Afrikakysten begynte man i Matadi, Kongo og kysten rundt til Mombasa og Mauritius. Rundturen den gang gikk på rundt 3½ måned. Et yndet objekt for enhver sjømann med hjemmested Sandefjord.

Tekst: Ragnar Iversen (www.skiptshistorie.net)

Foto: Thor Dahl arkivet

SANDEFJORD LOKALHISTORISKE SENTER

pa Pukkestad gard

Har du bidrag til denne siden?

Levér det i avisresepsjonen, mrk. Lokalhistorisk senter. Bilder merkes med hvem, hva, hvor, når, og helst med en beskrivelse. Husk navn og adresse på utlåner. Har du elektronisk stoff, send det til sv-er-lu@online.no

Sandefjord Lokalhistoriske senters redaksjonsgruppe:

Sideansvarlig: Harald Fevang,
Bildeansvarlig: Bjørn Marum Olsen.

Medarbeidere: Sven Erik Lund, Ragnar Iversen, Bjørn Hoelseth, Dag I. Børresen, Gro Midttun, Svein Olav Løberg og Roger Davidsen.

Kontaktperson:
Sven Erik Lund, tlf. 928 27 154

NYBYEN: Slik så Anton L. Børresens butikk ut rundt 1900.

BLE FLYTTET: Dette huset ble flyttet fra Torvet til nederst i Jernbanealleen.

HVOR: Dette huset rommet blant annet en vinhandel. Men hvor lå huset?

Bommene

Bilkjøring på jernbaneskinner er ikke å anbefale.

Dagens tekstforfatter har bare erfaring fra dette to ganger etter 1960. Heldigvis gikk det bra begge gangene i det reversgearet straks ble koblet inn og svillene var svært lave.

Chevroleten på dette bildet fra 13. april 1956, ble sittende fastklemt mot en stolpe mellom skinnene og et gjerde i jernbanesporet rett nedenfor fjellet «Sukkertoppen» til høyre i bildet. Forøvrig har jernbanebommene nederst i Moveien alltid vært gjenstand for stor aktsomhet og bør fortsatt være det slik også dagens bilde viser.

Tekst: Harald Fevang

Foto før: Politarkivet

Foto nå: Bjørn Marum Olsen

